

З ПЕРШОТРАВНЕМ, ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 17 (963) | Вівторок, 29 квітня 1986 року | Ціна 2 коп.

ВЕСНА ОНОВЛЕННЯ

СЛОВО ПУБЛІЦИСТА

Травень — один з найщедрих місяців року на свята. І започатковується він Днем міжнародної солідарності трудящих. Цього разу Першотравень набуває особливого значення, він — ювілейний. Сто років тому, 1 травня 1886 року, американські робітники з міста Чикаго організовано виступили на захист своїх життєвих інтересів від сваволі місцевих підприємців. Трагічно закінчився той день — капіталісти жорстоко розправилися з повсталими.

Але історія не забула першопроходців боротьби проти експлуататорів: на їх честь і на знак міжнародної солідарності щороку, саме в перший день травня, трудящі всього світу виходять на демонстрації, щоб ще й ще раз довести свою вірність пролетарському інтернаціоналізму, свою готовність і рішучість боротися проти сил реакції і імперіалізму, за соціальну справедливість, за мир в усьому світі. Знаменно, сторіччя Першотравня збіглося з оголошенням Організацією Об'єднаних Націй 1986 року — Міжнародним роком миру. ООН закликала ознаменувати його посиленням боротьби за зміцнення загального миру і безпеки, проти загрози нової війни.

У такій спрямованості цього річчя свята є всі підстави. У світі неспокійно. Американський імперіалізм не припиняє гонки озброєнь, загрожує світові космічними ракетами, здійснює розбійницькі агресивні акції в різних частинах світу, не припиняє ядерних випробувань. Кілька днів тому світ став свідком бандитського нападу американських військових літаків на мирну лівійську територію. Не припиняються погрози на адресу Нікарагуа. Над людством нависла загроза термоядерного знищення.

Саме тому в боротьбі проти імперіалізму сьогодні об'єднуються всі прогресивні сили планети. На чолі руху за мир в усьому світі — радянські люди. Від їх імені в день Першотравня Центральний Комітет нашої партії звертається до народів світу із закликом активно боротися проти воєнної загрози, за припинення гонки озброєнь, створення всеосяжної системи міжнародної безпеки, недопущення милітаризації космосу.

Так, радянським людям потрібен мир. Він потрібен для здійснення наших грандіозних планів соціалістич-

ного будівництва. Весна оновлення прийшла в нашу країну. Її приніс історичний XXVII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу усім змістом Політичної доповіді та інших своїх документів, у яких накреслено чітку програму прискореного соціально-економічного розвитку країни на найближчі роки. За короткий час ми повинні зробити величезний крок вперед на базі науково-технічного прогресу. Новаторський дух партійного форуму ми відчуваємо сьогодні в усьому, — у тих змінах, що відбуваються навколо в різних сферах нашого життя, зокрема, у ставленні до праці і побуту, до тих, хто завважа нам рухатись вперед, хто відстає від життя, у реалістичній і критичній оцінці зробленого. Повіяло свіжим вітром правди і відвертості, сміливості і рішучості у боротьбі зі старим, віджилим, в утвердженні нового, прогресивного. Справа кожного радянського громадянина — брати активну участь у всебічному вдосконаленні соціалістичного суспільства. Слово при цьому не повинно розходитись з ділом.

Зустрічаючи свято, ми оглядаємо трудові успіхи, наші творчі здобутки, і це закономірно. Свідченням того, що наша країна у своєму поступові зробила відчутний крок вперед, є нещодавнє повідомлення Центрального статистичного управління про підсумки виконання Державного плану промисловості СРСР у першому кварталі цього року. Не будемо повторюватись і перетомлювати читача цифрами з цього документу. Ясно одне — на старті п'ятирічки здобуто нових успіхів. У цих успіхах, звичайно є частка праці і трудових колективів Українського товариства глухих, про що йдеться у повідомленнях з місць, опублікованих на сторінках газети. То ж, вітаємо переможців передтравневого соціалістичного змагання і бажаємо їм надалі успішно виконувати планові завдання.

Партія закликає з самого початку п'ятирічки добиватись чіткого ритму виробництва, успішно виконувати планові завдання і соціалістичні зобов'язання цього року. Закріпити і примножити здобуте, щоб йти далі по шляху, накресленому XXVII з'їз-

дом партії, — таке завдання. Немає ніякого сумніву в тому, що трудящі доб'ються рішучого перелому в розвитку народного господарства, забезпечать крутий поворот до економіки вищої організації та ефективності.

Вирішальним фактором у розв'язанні складних і відповідальних завдань, що стоять перед нашою країною на крутому переломі її розвитку, є людина. Можна сказати, що у тій мірі, у якій людина створює матеріальні блага, так і самі матеріальні блага створюються для людини. Багатство суспільства залежить від сумлінної, самовідданої праці мільйонів, від того, як кожен член суспільства буде виконувати свої обов'язки на своєму місці. А відтак, виявляється сутність соціальної справедливості основного принципу соціалізму: від кожного по здібностям, кожному по праці.

Переважає більшість радянських людей показує зразки праці. Шана і слава їм! Але, чого гріха тайти, є серед нас ще чимало й таких, які тяжіють до легкого життя, від суспільства вимагають, а самі не докладають зусиль, щоб своєю працею віддати йому належне. Не хотілося сьогодні про це згадувати, але ніде правди діти. І наш загальний обов'язок — усім разом рішуче боротись проти тих, хто своєю негідною поведінкою ганьбить високе і горде ім'я радянської людини. Сприймемо як належне заклик партії до радянських громадян брати активну участь у соціалістичному самоврядуванні, виявляти більше творчої ініціативи, підвищувати роль трудового колективу!

Свої успіхи, справи і задуми радянські люди завжди пов'язують з діяльністю Комуністичної партії. Ці сподівання набули особливого значення після XXVII з'їзду партії, нові ідеї, які глибоко запали у серця всіх чесних людей. Усі як один ми готові здійснити історичні накреслення з'їзду, які б трудящі нам не довелись долати на шляхах стратегічного курсу партії — прискорення соціально-економічного розвитку країни. Адже вся партія, весь народ підтримали цей курс. У єдиному пориванні на першотравневій демонстрації прозвучить заклик:

— Ленінським курсом XXVII з'їзду КПРС — уперед, шляхом комуністичного творення і миру!

Григорій ВАРТАНОВ.

Лицем до сонця і краси
Земля стає у дні травневі.
В садах пташині голоси
Дзвенять як гімн ясного

Цвіте народ, як сад
весняний.
Куди не глянь, сади
цвітуть —

дзвенять зелені сурми трав,
Глухий асфальт трава

Найкращі в світі самоцвіти.
Нам стелиться весняна путь,
Життя нові бере орбіти.

Сади цвітуть. Між їх заграва
Цвітуть душею ветерани.
Душі людської ніжний цвіт
Вихлюпує у світ піснями.
Під мирним небом більш,
ніж сорок літ,

Весна сурмить у майбуття,
Вигойдує пташок у вітті,—
Як торжество того життя,
Що мир примножує у світі.
Петро ОСАДЧУК.

По-комуністичному

Прагнення успішно втілювати товари народного ти у життя рішення XXVII споживання на 202,3 тисячі з'їзду КПРС, працювати карбованців.

творчо, більш організовано і високопродуктивно переконливо продемонстрували трудівники Українського товариства глухих, які відзначили 116-у річницю від дня народження В. І. Леніна натхненною, ударною працею.

У комуністичному суботнику взяло участь 12 тисяч 367 трудівників, з них працювало безпосередньо на робочих місцях 9532.

У день «червоної суботи» вироблено продукції на 554 тисячі карбованців, в тому

На закономірних сировині, матеріалах і паливно-енергетичних ресурсах працювали колективи 14 підприємств у складі 1300 виробничників.

Днем максимальної продуктивності і високої якості роботи став для всіх трудівників нашого Товариства комуністичний суботник.

День 19 квітня показав зростаючі можливості членів УТОГ, виявив і допоміг поставити на службу п'ятиріччі резерви дальшої інтенсифікації виробництва.

З добрим настроєм зустрічає Першотравень передова швачка Полтавського УВП-1 Ніна Євтихіївна Одарюк.

Ударниця комуністичної праці постійно перевищує змінні завдання, виготовлена нею продукція завжди відмінної якості.

Успіхи у праці додають сил, підносять настрої.

Нині, готуючись гідно зустріти XII з'їзд УТОГ, Н. Є. Одарюк працює з особливим завзяттям, зі значним виробничим прискоренням.

Фото П. МНДЕЛЯ.

СВЯТО УДАРНИКІВ ПРАЦІ

Того квітневого надвечір'я у святково прибраному танцювально-концертному залі «Юність», як і надворі, панував весняний настрій, цвіли усмішки. Після робочого дня сюди сходилися трудівники КДВО «Контакт», компактних груп державних заводів і фабрик столиці України.

І от уже місяця за столиками, заставленими різноманітними ласощами і фруктовими напоями, зайнято. До мікрофону разом з перекладачем підходять ведучі вечора.

— Ми присвячуємо тобі, партіє, своє свято трудове, — урочисто звучить їх голос.

П'ятий зліт ударників комуністичної праці переможливо соціалістичного змагання відкрито. Слово надається голові комісії Київської міськпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців М. Ю. Вересу.

— Зразки ударної, високопродуктивної праці показують сотні нечуючих киян, — сказав Микола Юхимович. — Активну участь у виконанні виробничої програми беруть глухі заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна.

Більшість з них трудяться з випередженням планових завдань, а слюсар механо-складальних робіт А. Р. Да-

виденко вже працює в рахунок жовтня 1986 року.

Чудовими успіхами у праці зустріла 116-у річницю з дня народження В. І. Леніна бригада обрубників верстатобудівного виробничого об'єднання, яку очолює В. О. Стрельцов та інші.

Представники підприємств вручили передовикам змагання почесні грамоти, туристські путівки по Радянському Союзу, цінні подарунки.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх нечуючих трудівників м. Києва ділом підтримати курс партії, докласти всіх знань, сил, щоб успішно виконати рішення XXVII з'їзду КПРС.

ВСЕНАРОДНА ТРИБУНА

Нинішнє професійне свято радянських журналістів осяяне світлом рішень XXVII з'їзду партії. Наша Батьківщина вступила в історично відповідальний, переломний етап свого руху вперед. Висунутий на квітневому (1985 р.) Пленумі ЦК і затверджений верховним органом партії принциполово новий стратегічний курс на прискорення соціально-економічного розвитку країни, став нині справою всієї партії, всього народу.

Прискорення вимагає інтенсифікації виробництва і суспільних відносин, інтенсифікації духу. Воно настійно диктує й інтенсифікацію журналістської праці, діяльності всіх засобів масової інформації та пропаганди. Про це свідчить зустріч у Центральному Комі-

теті КПРС з керівниками засобів масової інформації, де було обговорено першочергові завдання радянської преси.

За роки Радянської влади створено потужний інформаційно-пропагандистський комплекс, що відповідає інтересам і потребам найрізноманітніших верств суспільства, представників різних професій.

У нашій країні виходить понад 4860 журналів, понад 8,3 тисячі газет на 55 мовах народів СРСР, і, зокрема, на 18 мовах народів, які до Великого Жовтня не мали навіть своєї писемності.

Вони несуть правдиву інформацію про внутрішню і міжнародну політику КПРС та Радянської держави, подають неоціненну допомогу суспільству в розв'язанні назрілих проблем економіч-

ного, соціального і духовного розвитку, формування у радянських людей високої громадянськості, активного неприйняття порушень принципів комуністичної моралі і соціальної справедливості, інших негативних явищ, що заважають нашому руху вперед.

Необхідно підкреслити: радянська преса служить інтересам народу і функціонує при найактивнішій участі трудящих. Про це свідчить потік листів до редакцій і, зокрема, до «Нашого життя».

Це переконливо підтверджує воістину всенародний характер нашої преси, перетворення її в трибуну громадської думки, могутній інструмент гласності і громадського контролю, в один із дійових каналів демократії.

Бойовим органом зарекомендувала себе стіннівка «Комсомольський прожектор», яка регулярно виходить у колективі Дніпродзержинського УВП. Газета допомагає трудівникам краще оглянути свої сили, вишукувати резерви виробництва, висвітлює передовий досвід, безкомпромісно викриває недоліки, бореться з порушниками дисципліни, тим самим мобілізуючи колектив на безумовне виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань.

На знімку: (зліва направо) начальник штабу «Комсомольського прожектора» Н. В. Ольянська, заступник директора з виховної роботи Р. І. Хижниченко, секретар комсомольської організації УВП Н. М. Тищук та її заступник Л. М. Дигтяренко готують черговий номер стіннівки.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Щира подяка

З нагоди Дня преси редакція газети «Наше життя» висловлює щирі подяки найактивнішим позаштатним авторам: Л. Алфімовій (Львів), Л. Алексєєвій (Чернівці), Г. Барвіненку (Білгород-Дністровський Одеської області), Н. Бельдяєвій (Хмельницький), Б. Зеліман (Чернівці), Л. Годіну (Москва), Т. Городничій (Миколаїв), Ю. Геру (Одеса), П. Горбунову (Чернівці), О. Давиденко (Лубни Полтавської області), О. Климку (Чернівці), П. Крайняниці (Ужгород), С. Козинець (Кривий Ріг), Н. Конвалюк (Івано-Франківськ), О. Марковій (Олександрія Кіровоградської області), Г. Кравченку (Ровно), С. Мордушенку (Запоріжжя), Й. Мінделю (Харків), В. Москаленку (Львів), М. Мазуру

(Херсон), М. Нирову (Вінниця), І. Рувінському (Коростень Житомирської області), З. Селезньову (Артемівськ Донецької області), А. Росинському (Харків), Р. Сковородникову (Ялта Кримської області), В. Сауну (Полтава), О. Чорнобай (Кременчук), О. Шусту (Сімферополь), І. Толочку (Житомир), В. Цесельському (Донецьк), В. Янковській (Київ) та багатьом іншим авторам.

Щирі подяки висловлюємо колективу поліграфістів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», які беруть активну участь у випуску газети «Наше життя».

Зичимо нам, дорогі друзі, міцного здоров'я, щастя і нових творчих успіхів.

ГАЗЕТА

Тревожно бьется пульс планеты.
Чем новый день нас поразит?
И друг всезнающий — газета
На легких крыльях к нам летит.
Яснеют солнечные дали
За четкой, яркою строкой —
Ведь к людям шар земной вначале

Повернут красной стороной.
Но перевернута страница,
Все дальше Родины порог,
И вдруг дыхание стеснится
От бед, разбоя и тревог.
И виден сквозь сердцебиенье
Не шрифт газетной полосы,
А черной злости изверженья
И вспышки праведной грозы.
Прозрачны майские рассветы,

На счастье всем сирень цветет.
Быть может, завтра нам газета
Большую радость принесет?
Навстречу солнечному зову
Каштан все свечи засветил.
Газета! Люди ждут два слова:
Мир победил! Мир победил!
Ирина ДУЦЕНКО.

Йосип Пилипович ЗДОРОВИЛО

19 квітня 1986 року на 66-у році життя після тяжкої хвороби помер член КПРС, член Центрального правління Українського товариства глухих, почесний член УТОГ, ветеран праці, колишній заступник начальника оргвідділу Центрального правління УТОГ Здоровило Йосип Пилипович.

Народився Йосип Пилипович 27 серпня 1920 року в багатодітній родині в селі Тихий Хутір Ставищенського району Київської області. Раю залишившись без батька, Йосип Пилипович з 14 років почав працювати в колгоспі «Заможне життя» рідного села.

У 1938 році після тяжкої хвороби Й. П. Здоровило втратив слух. До післявоєнних років продовжував працювати в колгоспі.

З 1945 року трудова діяльність Йосипа Пилиповича пов'язана з Українським товариством глухих. Спочатку він працює різноробочим, слюсарем київських учбово-виробничих комбінатів № 1, № 3.

У 1952 році Йосип Пилипович направляється до Харківської обліково-планової профколки, а після її закінчення з 1954 року працює в апараті Центрального правління УТОГ. 18 років своєї діяльності в оргвідділі ЦП УТОГ Йосип Пилипович присвятив розвитку спортивно-фізкультурної роботи серед глухих на посаді інструктора, старшого інструктора, чим завоював великий авторитет серед спортивної молоді Товариства.

З 1973 року Й. П. Здоровило — заступник начальника оргвідділу. Винятково працьовитий, сумлінний, чесний він завжди був прикладом для молоді.

П. П. ШПАК, Г. М. МЕРЕЖКО, О. С. СУШКОВ, Ю. П. МАКСИМЕНКО, Р. П. ДУБИНСЬКА, Г. П. КИЗУБ, П. М. МЕРКАТУН, О. Д. УГЛАЧ, М. Ф. ПЕТРЕНКО, І. І. МАРИНИЧЕВА, П. С. КРИВОЛАПОВА, М. І. НЕПЛУЙ, Т. Г. ФІЛЯНИНА, Г. Г. ЗОЛотоВА, В. І. СЕДИНА, В. П. ОВЧАРЕНКО, І. Т. КРИВОЛАПОВ, В. Г. ПИРОГОВА.

дом у роботі для своїх колег.

У 1985 році Йосип Пилипович вийшов на пенсію, але продовжував працювати на Республіканських курсах УТОГ.

Багато років Й. П. Здоровило обирався членом правління Київського облікового і понад 10 років був членом Центрального правління УТОГ, неодноразово обирали його членом партійного бюро, головою профкому, головою первинної організації УТОГ Центрального правління.

За бездоганну роботу Й. П. Здоровило був нагороджений медалями «За трудову доблесть», «За трудову працю». На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, ювілейною медаллю «На честь 1500-річчя м. Києва», «Ветеран праці». Йосипа Пилиповича неодноразово нагороджували почесними грамотами, знаками «Ударник п'ятирічки», «Переможець соціалістичного змагання».

Свігла пам'ять про Йосипа Пилиповича Здоровило на довгі роки залишиться в серцях тих, хто з ним працював, та його знав.

НА НИХ РІВНЯЮТЬСЯ

У кожному трудовому колективі є люди, на яких рівняються, з яких беруть приклад. Своєю сумлінністю, людською порядністю, великим працелюбством вони викликають повагу, запалюють ентузіазмом, прагненням працювати з найвищою віддачею.

В Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» такою людиною є токарь інструментального цеху Василь Сафронюк Стельмащук, кавалер орденів Трудового Червоного Прапора і «Знак Пошани».

На виробництво він прийшов 17-річним юнаком і за 28 років бездоганної роботи зарекомендував себе як спеціаліст найвищої кваліфікації.

Секретів його успіхів, власне, й нема. Це — вміння берегти кожну робочу хвилину, ошадливо використовувати матеріали, сировину й електроенергію, вишукувати резерви виробництва, тобто, закон, за яким повинен працювати кожен.

Заслуженим авторитетом у колективі підприємства користується шліфувальник цього ж цеху Георгій Григорович Ільєнко. Почавши з учня, дійшов до майстра високого класу, його фото дістало постійну прописку на заводській Дошці Пошани. Неодноразово заохочу-

вали трудівника почесними грамотами, іншими відзнаками.

Серед правофлангових п'ятирічки — пресувальник Микола Лунгу. Вироблювана ним продукція тільки високої якості, що дозволяє йому працювати з особистим клеймом. Свій багатий виробничий досвід він щиро передає молодій робітничій зміні.

Примножуючи ударною працею трудові здобутки колективу «Електрика», ці товариші незмінно в числі перших, їх приклад — то надійний орієнтир для тих, хто присвятив себе робітничому класу.

І. СВЯТОВЕЦЬ.

КАДРОВІ ВИРОБНИЧНИКИ

Дільниця гідзового цеху годовничого підприємства виробничого об'єднання «Кілттрактородеталь» заводу імені Лєсе. Тут покривають плазмою одну з важливих деталей двигуна — гільзу циліндра, що продовжує її строк служби від 6 до 10—12 мотогодин. Лише минулого року виробничники дільниці зберегли від передчасного руйнування понад 80 тисяч деталей.

Старший майстер дільниці А. В. Чумак, розповідаючи про трудові досягнення дільниці, додав, що ці успіхи — плід копіткої, сумлінної праці всього колективу. З-поміж усіх своєю старанністю виділяються й два нечуючих робітники — члени УТОГ Володимир Антонович Виговський та Микола Григорович Голота.

Обидва вони — кадрові виробничники заводу, працюють тут понад п'ятнадцять років. До цього вони працювали разом у чавуноливарному цеху. Та коли організувалася дільниця оснащена новітньою, високопродуктивною технікою, охоче перейшли сюди працювати.

У Володимира Антоновича — вже третій виробничий розряд електрозварювальника на напівавтоматичних машинах, а Микола Григорович, перекваліфікувавшись, склав на другий розряд. Нечуючі добре розбираються в обладнанні. В. А. Виговський більше зайнятий напленням, а М. Г. Голота виконує здебільшого підготовчі операції — намотує дріт, змашує гільзи тощо.

силу було б підкорити таку складну техніку, — говорить В. А. Виговський.

— Та значну допомогу в освоєнні професії мені подавали більш досвідчені спеціалісти — Костянтин Юрійович Петриков та Костянтин Борисович Чмут.

Нині перед колективом дільниці плазмового покриття стоїть важливе і відповідальне завдання: протягом першого року дванадцятирічки напилити 220 тисяч гільз. Причому, робітники дали слово виготовляти запасні частини до сільськогосподарської техніки тільки відмінної якості. А допоможуть колективу у здійсненні наміченого й члени УТОГ — В. А. Виговський та М. Г. Голота.

В. ГАЙДУК.

— Звичайно, мені не під

м. Київ.

Широкої популярності серед нечуючих Ворошиловградщини набула студія декоративно-прикладного мистецтва, яка створена в обласному Будинку культури УТОГ. Група, що нараховує 30 чоловік, займається вишивкою, примножує її традиції, збагачує новими формами.

На знімку: (зліва направо) Р. Милокост, Я. Щербакова (керівник групи), М. Косцюченко. Фото П. МІНДЕЛЯ.

АЖ САМОМУ не віриться, що колись у мене все так просто було. Маю на увазі поздоровлення та привітання з нагоди свят. Колись, на зорі туманної юності — так писав недавно в нашій стіннійці головбух наш Микола Кісточка, — в переддень свята йшов я на пошту і телефонував додому. Маму і тата поздоровляв. А вдома, в гуртожитку пересувної механізованої колони, де вже багато років працюю, сидів писати одного-єдиного листа. Писав, правда, з натхненням і уважно, бо знав, що моя подальша доля може залежати і від змісту та стилю цього листа. «Дорога Катю! Зичу тобі в цей прекрасний день ціліснє море щастя! Хай здійсниться твої найзаповітніші мрії!» І так далі, і тому подібне. Після кожного речення — знак оклику, бо в кожному реченні — заряд емоцій. У кожнім слові — густий концентрат почуттів.

Дещо пізніше, правда, листи до Каті стали коротші і врівноваженіші, аж доки й зовсім не припинилося листування: це коли вже Катя стала моєю дружиною і перейшла на роботу з своєї системи харчотвру в нашу систему будівництва та ремонту.

Просто колись все було. Тепер не те. Роки летять, наче восени качки у вирій. І з часом ми перед людьми, які оточують нас, обростаємо безліччю всіляких обов'язків, наче пальці нашого районного бармена Петі золотими перстнями.

Зараз в переддень свята я теж іду на пошту. І, як колись, на зорі моєї туманної юності (гарно сказав головбух у стіннійці), телефоную додому, стареньким батькам своїм, поздоровляю з святом. Далі — цей же варіант поздоровлення на ін-

шу адресу: тещі й тестеві. Потім...

А ось тут починається складне і досить таки не легке. Головне, щоб усіх охочих поздоровленнями, щоб когось, бува, не помилувати. Найперш, звісно, директора треба привітати. Я його по кілька разів на день бачу, але ж треба письмово поздоровити. Так уже між нами повелося. Якось його листівкою привітав — він теж письмово відповів

**БАЖАЮ
ВАМ
ЩАСТЯ**
УСМІШКА

мені. Наступного разу він перший поздоровив — я відповів. І так далі, і так далі. Для директора — своя форма викладу, своє коло побажань. «Шановний Іване Івановичу! Дозвольте побажати Вам великих успіхів у роботі на благо всього нашого згуртованого колективу! Прийміть мої запевнення, що я й надалі...» І таке інше в цьому плані.

Окрему листівку пишу голові профкому. «Дозвольте у Вашій особі привітати нашу професійну організацію в цілому і кожного члена профспілки зокрема!» І так далі. Пишу щороку не тому, що кожного літа їжджу під час відпустки в Сочі на курорт по пільговій путівці. Пишу тому, що так між нами повелося. Якось я йому написав — він відповів... Його я теж щодня бачу, але висловити свої почуття усно — не той ефект.

Щодня бачу й усіх інших, котрим пишу листівки: і головного нашого інженера, і виконроба, і головбу-

ха, і завідуючу бібліотекою, і завідуючу медпунктом, і зубного лікаря, котрий працює в нас на півставки. Кожному побажання — виходячи з його фаху та індивідуальних нахилів. Зубному, наприклад, закінчую листівку десь приблизно такими словами: «Бажаю Вам щастя і великого-превеликого здоров'я! Хай і в зубних лікарях ніколи не болять зуби». Миловідній пані буфетниці Галі обов'язково додаю: «Нехай небо над вами буде завжди так чисте й голубе, як Ваші очі!»

Все це — так би мовити, поздоровлення службового характеру. Далі йдуть родичі по всіх лініях, друзі, сусіди близькі й далекі, просто декотрі знайомі. За списком. Є в мене такий список. Час від часу я його переглядаю, поновлюю. Окремих адресатів тільки в голові тримаю. Не допитуйтесь, не скажу, хто такі ці адресати. Наче у вас їх нема.

Коротше, тепер доводиться десяткам людей писати. Тижнів зо два йде на письмову творчість. Таких оце як я чоловік зо п'ять — і відділення зв'язку повністю завантажено роботою. Завжди у мене тривога на душі: а чи не забув про когонебудь? Оце й зараз сиджу та й думаю: начеб усім написав. А якщо, бува, не всім, то дозвольте, товариші, вас через газету з нашим великим святом привітати! Щастя — здоров'я побажати! Ці мої щирі зичення шлю знайомим, малознайомим і зовсім незнайомим друзям моїм! Геть усьому читачському загалу! Хай життя ваше, дорогі друзі, буде завжди таким квітучим, як нинішній Першотравень.

В. ПАШКЕВИЧ.
м. Київ.

ШАХИ ПЕРШІ—ЧЛЕНИ УТОГ

У Львові завершилися командні змагання з шахів на першість обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

Колектив спортсменів Львівського обласного культзакладу в своїй підгрупі був поза конкуренцією і впевнено ввійшов до фіналу, де теж переміг усіх своїх суперників, посівши перше місце.

Команда нечуючих шахістів виступала в такому складі: В. Москаленко, О. Якимов, Е. Шукін, С. Пашкевич і М. Лаврик.

В. МОСКАЛЕНКО.
м. Львів.

ВОЛЕЙБОЛ ПЕРЕМОГЛИ ВИРОБНИЧНИЦІ

Швачки Ужгородського УВП-2 славляться як сумлінні й завзяті трудівниці. За високі показники у виконанні планових завдань і соціалістичних зобов'язань вони неодноразово нагороджувались перехідним Червоним прапором міського комітету партії та міськвиконкому, в їх активі чимало відзнак ЦП УТОГ.

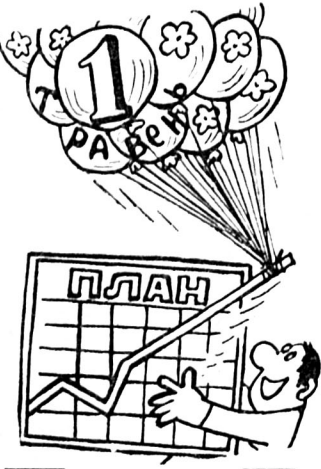
Та вміють швачки не лише успішно працювати, але й добре виступати на спортивних змаганнях. Бо, як відомо, спорт і труд — поруч ідуть. Цього разу вони відзначились, виступаючи на першості Закарпатського обласного відділу УТОГ з волейболу. Виробничниці заслужено завоювали перше місце.

Спочатку у вирішальних зустрічах вони обіграли своїх суперниць з Ужгородського УВП-1, а потім у фінальному поєдинку перемогли команду спецшколи-інтернату і стали володарями перехідного призу.

Зустріч за третє-четверте місце між командами міського відділу УТОГ і Ужгородського УВП-1 принесла перемогу спортсменам міського відділу, які показали цікаву, змістовну гру.

Першість Закарпатського обласного відділу УТОГ з волейболу пройшла в гострій спортивній боротьбі, засвідчила зростаючий інтерес до цієї захоплюючої гри.

П. КРАЙНЯНИЦЯ.
м. Ужгород.

Наступний номер «Нашого життя» вийде 9 травня

**Редактор
П. БУЛАТОВ**

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ

До відома членів УТОГ,

які виявили бажання навчатися по спеціальності «Сурдопедагогіка» в цільовій групі УТОГ при Київському педінституті імені О. М. Горького

На додаток до оголошень, надрукованих у газеті «Наше життя», Центральне правління УТОГ повідомляє, що в зв'язку з внесенням змін у загальні умови прийому до вищих навчальних закладів, вступникам на заочне відділення педінституту по спеціальності «Сурдопедагогіка» потрібно скласти екзамен з таких предметів:

російської або української мови та літератури (твір);
суспільствознавства (усно);
біології (усно).

Строк складання вступних екзаменів орієнтовно з 1 по 30 червня, прийом заяв від вступників з 20 квітня до 25 травня.

Для вступу до педінституту необхідно подати такі документи:

1. Заяву на ім'я ректора.
2. Документ про середню освіту (в оригіналі).
3. Характеристику з останнього місця роботи чи навчання за встановленою формою.
4. Витяг з трудової книжки чи книжки колгоспника.
5. Медичну довідку (форма № 086-у).
6. Шість фотознімків без головного убору розміром 3x4 см.
7. Направлення в цільову групу від Центрального правління УТОГ.

Паспорт і військовий квиток чи приписне свідоцтво (для військовозобов'язаних) подаються особисто.

Для одержання направлення в цільову групу вступникам необхідно, в залежності від місця роботи чи перебування на обліку в первинній організації УТОГ, звернутись до керівництва відповідного обласного відділу чи УВП Товариства за рекомендацією. На її підставі Центральне правління надсилає на домашню адресу абітурієнта направлення встановленої форми.

ЦЕНТРАЛЬНЕ ПРАВЛІННЯ УТОГ.

ХЕРСОНСЬКЕ МЕДИЧНЕ УЧИЛИЩЕ

ОГОЛОШУЄ

набір учнів у спецгрупи глухих і слабочуючих на перший курс 1986—1987 навчального року за спеціальністю «Зуботехнічна» (підготовка зубних техніків).

Строк навчання 3 роки і 6 місяців.

На навчання приймають юнаків і дівчат (глухих і слабочуючих) віком до 30 років, які закінчили 12 класів школи глухих, 10 класів школи слабочуючих або 8 класів масової школи.

До заяви на ім'я директора з зазначенням обраної спеціальності необхідно додати:

1. Документ про освіту в оригіналі.
2. Автобіографію.
3. Медичну довідку (форма 286).
4. Чотири фотокартки розміром 3x4 см (без головного убору).
5. Направлення облвідділу УТОГ.
6. Витяг з трудової книжки для працюючих.

Свідоцтво про народження і паспорт подаються особисто. Прийом заяв на деньне відділення проводиться з 1 червня до 31 липня, вступні екзамен — з 1 по 20 серпня 1986 року з таких предметів: російської або української мови (переказ), математики (усно).

Особи, які закінчили школу з відзнакою і мають похвальні грамоти, приймаються без вступних екзаменів.

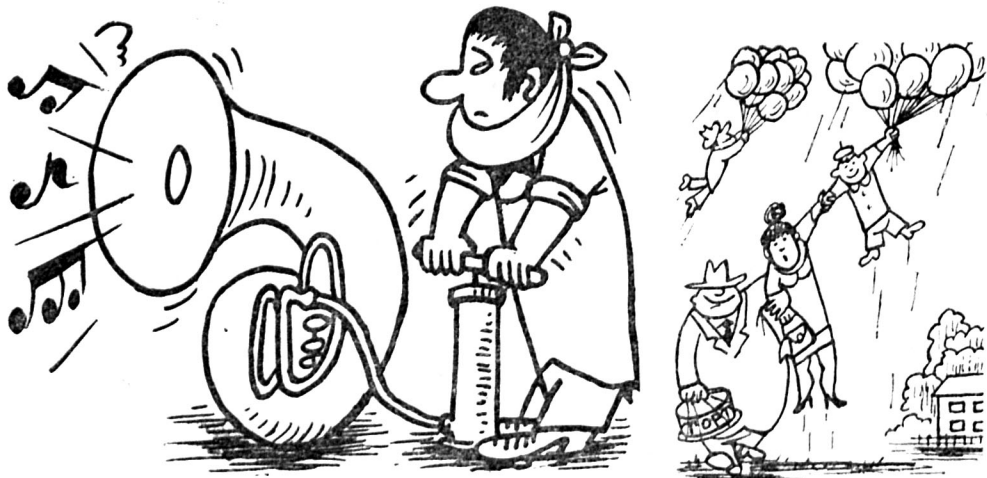
Учні забезпечуються гуртожитком і стипендією, встановленою для груп глухих.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: 325028, м. Херсон-28, Бериславське шосе, 22.

Бажаючі на зазначених підставах за цією ж спеціальністю можуть подати документи на вступ до П'ятигорського училища. Його адреса:

м. П'ятигорськ, вул. Сакко і Ванцетті, 2.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ МЕДУЧИЛИЩА

Без слів.

Мал. Г. ШИГОДСЬКОГО.